

Layihənin istiqaməti: Azərbaycanın dövlətçilik tarixinin, milli adət-ənənələrinin, elm və mədəniyyətinin təbliği

Ədalət.S7.

№ 166 (2014) 13 noyabr 2019-cu il

Unudulmaz Hacıbababa Bağirov

Bu yazını qələmə almaq mənim üçün bir az nostalji duyğularla baş-baş qalmaq demək oldu. Ona görə ki, onu həm həyatda görmüşəm, həm səhnədə... Hələ bunların hər ikisindən öncə də ekranda... Radioda da səsinə eşitmişəm. Bütün bu fikirləri mən xatirə kimi qələmə alıram. Amma bu xatirənin özündə də bir təbəssüm, bir işıq var. Adama elə gəlir ki, indi qapı açılacaq və o, öz təbəssümüylə otağa daxil olacaqdı. Yəqin ki, yaşlıların, bütövlükdə isə onu tanıyanlar fikirlərimlə razılaşırlar. Və bu fikir də belədir:

- Xalq artisti Hacıbababa Bağirov görünüşüylə təbəssüm doğururdu. Onun göz önünə gətirilməsi artıq gülüşün dodağa, çöhrəyə qonması deməkdir.

Bəli, bu gün barəsində xatirələr danışılan, oynadığı rollar, yaratdığı

obrazlar, çəkildiyi filmlər onu yaşadır və bu yaşayan sənətkarın həyat yolunu yaddaşımızda təzələyir. Çünki Hacıbababa Bağirov əsl səhnə ustası kimi, peşəkar aktyor kimi, bütövlükdə gülüşün ustası kimi ürəklərə, həm də sənət tariximizə öz adını yazıb, öz möhürünü vurubdu. Hacıbababa Bağirov o sənətkarlardandı ki, onun kifayət qədər tamaşaçısı, pərəstişkarı var idi. Və üstəlik, Hacıbababa Bağirov elə bir sənətkar idi ki, onun yaratdığı obrazların özləri də əbədiyaşarlıq qazanırdı. Yeni ustad sənətkar öz qəhrəmanını filmlərdə deyildiyi kimi o qədər diri oynayırdı ki, tamaşaçı ona özünə inandığı kimi inanırdı və onun həmin obrazın təkəcə içərisinə daxil olması yox, həm də obrazı öz içərisinə köçürməsi bütün parametrləri ilə Hacıbababa Bağirovun sənətkar diapozonunu müəyyənləşdirirdi. Açıq şəkildə gö-

rünürdü ki, aktyor öz ifa etdiyi obrazı yaşatmaq, özü də həmişəlik yaşatmaq istəyir. Və bu istəyə də o qədər enerji və bilgi sərf etməklə yaradırdı ki, öncə dediyim kimi, onun qəhrəmanları dipdiri olurdu.

Bir anlıq gözümlərin önünə Hacıbababa Bağirovun həyat yolunu götürək. Onun tərcümeyi-halı digər həmkarlarından fərqlənirdi. Görünür, bunun özü də mərhum sənətkarımızın yaradıcılığına öz təsirini göstərmiş, onun həyatında müəyyən rol oynamışdı. Bax, bu mənada tərcümeyi-halını vərəqlədiyimiz Hacıbababa Bağirov Sovet dövrünün bütün uşaqları kimi orta məktəbdə istedadı ilə fərqləndiyindən şəhərin pionerlər sarayında dərnək üzvü olub, dram parçalarının ifasında o da öz qabiliyyətini nümayiş etdirib. Onun öz yaşlıları arasında bu cür önə çıxması təbii ki, bəzə informasiyanın yayılmasına da səbəb olub və günlərin birində görkəmli rejissorumuz Adil İsgəndərov pionerlər sarayına qonaq gələrkən xalq şairi Səməd Vurğunun "Vaqif" pyesinin tamaşaçıları sırasında olub. Elə Vaqifi izləmək də böyük rejissorumuza gələcəyin böyük aktyorunu kəşf etmək imkanı veribdi. Həmin tamaşada Hacıbababa Bağirov Vidadi rolunu oynaymış. Çox yığcam, epizodik rol olsa da, Hacıbababa Bağirov öz ifasıyla böyük rejissorun qəlbine yol tapıb və Adil İsgəndərov onu teatr studiyasına dəvət edibdi. Bu dəvət xalq artisti Hacıbababa Bağirovun həyat yolunda yandırılan ilk yaşıl işıq idi. Belə ki, teatr studiyasına dəvət alan Hacıbababa Bağirov məhz Adil İsgəndərovun rəhbərliyi altında böyük səhnəyə gedən yolun

və bu səhnənin yolçusu olacaq aktyorun öz sənətinin sirlərini öyrənməsində bacarığını qısa bir zamanda nümayiş etdirə bildi. Adil İsgəndərov özünün rejissoru olduğu tamaşalara məmnuniyyətlə onu dəvət edir və hər tamaşadan, hər çəkilişdən sonra Hacıbababa Bağirovun ifasında səhnə uğurları özünü büruzə verir, onun yeni cizgiləri üzə çıxırdı. Paralel olaraq bu ifalar Hacıbababa Bağirovun ürəkdən bağlandığı sənətə tərəf çəkir və sənət də onun həyat kredosuna çevrilirdi.

Bəli, artıq Bakı tamaşaçıları, eləcə də paytaxta qonaq gələn teatrsevənlər Hacıbababa Bağirovu tanımağa başlamışdılar. Düzdür, xalq artistinin həyatının müəyyən bir dövrü də ölkənin cənubundakı böyük şəhərlərimizdən olan Lənkəranla bağlıdır. Hacıbababa Bağirov Lənkəran teatrının səhnəsində də öz dəsti-xəttini nümayiş etdirərək öz tamaşaçı sevgisini qazana bilmişdi. Bundan sonra o, Azərbaycanın daha bir qədim şəhərində, Gəncədə işini davam etdirmişdi. Belə ki, öz yeni obrazları ilə diqqəti çəkən və hər bir tamaşadan sonra alqışlarla qarşılanıb, alqışlarla səhnədən yola salınan Hacıbababa Bağirovun Gəncədəki fəaliyyəti də bu qədim şəhərin sakinlərinin yaddaşına yazılmışdı. Bütövlükdə isə Azərbaycanın iki böyük şəhərində, yeni Lənkəran və Gəncədə kifayət qədər tamaşaçı sevgisi qazanan Hacıbababa Bağirov yenidən Bakıya, ölkə paytaxtına dəvət alır. Təbii ki, bu dəfə o, Azərbaycan Dövlət Musiqili Komediya Teatrının aktyoru olur. Və bəribaşdan qeyd etmək yerinə düşər ki, ölkənin Dövlət Musiqili

teatrının tarixində Hacıbababa Bağirovun adı böyük bir xətt kimi keçir. O, bu teatrın tarixinə öz adını həmişəlik yazıbdı.

Tarixi vərəqləyəndə, daha doğrusu, Hacıbababa Bağirovun həyat yolunu gözədən keçirəndə onu da öyrənirik ki, xalq artistinin Dövlət Musiqili Komediya Teatrına gəlişi 1962-ci ilə təsadüf edir. Hesablamalara görə, yeni Hacıbababa Bağirovun sənət yolunu araşdıran teatrşünasların verdiyi bilgiyə görə, ömrünün 26 ilini bu teatra həsr edən Hacıbababa Bağirov musiqili komediya teatrının səhnəsində 50-dən çox obrazı canlandıraraq, onu dipdiri şəkildə tamaşaçı qarşısına çıxarırdı. Və bu obrazların hər biri də tamaşaçıya dipdiri təbəssüm bağışlayıb. Həmin obrazların adlarını çəksək, onda görərik ki, Hacıbababa Bağirov böyük Üze-

vir Hacıbəyovun "Arşın mal alan" əsərində yaratdığı Sultan bəy, "O olmasın, bu olsun"da Məşədi İbad, Zülfüqar Hacıbəyovun "Əlli yaşında cavan" əsərində Orduxan, xalq artisti, böyük və unudulmaz bəstəkarımız Süleyman Ələsgərovun "Həmişəxanım" pyesində Cəbi Cüməzadə, "Hardasan ay subaylıq" tamaşasında Novruzəli və digər rollarıyla öz tamaşaçıları nı gülüşə qərq edirdi.

(ardı növbəti sayımızda)

Əbülfət MƏDƏTOĞLU

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASININ
PREZİDENTİ YANINDA KÜTLƏVİ
İNFORMASIYA VASİTƏLƏRİNİN İNKİŞAFINA
DÖVLƏT DƏSTƏYİ FONDUNUN
MALİYYƏ DƏSTƏYİ İLƏ DƏRC OLUNUR

